तया प्रवृद्धाननचन्द्रकान्त्या प्रफुल्लचक्षुःकुमुदः कुमार्या ।
प्रसन्नचेतःसलिलः शिवो ऽभूत्संसृज्यमानः शरदेव लोकः ॥७४॥
तयोः समापत्तिषु कातराणि किञ्चिद्व्यवस्थापितसंहतानि ।
ह्रीयन्त्रणामानशिरे मुहूर्तमन्योन्यलोलानि विलोचनानि ॥७५॥
तस्याः करं शैलगुरूपनीतं जग्राह ताम्रांगुलिमष्टमूर्तिः ।
उमातनौ गूढतनोः स्मरस्य तच्छङ्किनः पूर्वमिव प्ररोहम् ॥७६॥
रोमोद्गमः प्रादुरभूदुमायाः स्विन्नांगुलिः पुङ्गवकेतुरासीत् ।
वृत्तिस्तयोः पाणिसमागमेन समं विभक्तेव मनोभवस्य ॥७७॥
प्रयुक्तपाणिग्रहणं यदन्यद्वधूवरं पुष्यति कान्तिमग्र्याम् ।
सान्निध्ययोगादनयोस्तदानीं किं कथ्यते श्रीरुभयस्य तस्य ॥७८॥

---

74. Cum Sivas, efflorescentibus oculorum lotis praeditus, conveniret cum virgine, cuius faciei, veluti lunae, pulchritudo aucta erat, placatis cordis undis praeditus factus est, sicut mundus, quando cum autumno convenit.

75. Amborum adspectus, sese invicem appetentes, in collisione trementes, paullulum commorari facti et dein retracti, momentum temporis pudoris freno coercebantur.

76. Deus octoformis prehendit illius manum, a Montis sacerdote oblatam, rubidis digitis praeditam, tanquam primum surculum Kámae, qui illum timens corpus suum in Umae corpus abdidisset.

77. Horripilatio oriebatur Umae, Dei taurum in vexillo gestantis digiti sudabant: amborum manuum coniunctione amoris actio aeque quasi divisa erat.

78. Quoniam aliud sponsae et sponsi par manibus prehensis eximiam pulchritudinem adipiscitur, cur, in horum amborum proxima coniunctione, quae utrique eorum tunc fuerit venustas, narretur?